

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

27. juuni 2013*

Diplomite ja kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamine — Direktiiv 2005/36/EÜ —
Füsioterapeudi kutseala — Kutsekvalifikatsioonide osaline ja piiratud tunnustamine — ELTL artikkel 49

Kohtuasjas C-575/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Symvoulio tis Epikrateiase (Kreeka) 10. novembri 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 16. novembril 2011, menetluses

Eleftherios-Themistoklis Nasiopoulos

versus

Ypourgos Ygeias kai Pronoias,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Tizzano, kohtunikud M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits (ettekandja) ja J.-J. Kasel,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 7. veebruari 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

- Eleftherios-Themistoklis Nasiopoulos, esindaja: *dikigoros* A. N. Dendrinos,
- Kreeka valitsus, esindajad: E. Skandalou, Z. Chatzipavlou ja I. Bakopoulos,
- Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek ja D. Hadroušek,
- Saksamaa valitsus, esindaja: J. Möller,
- Prantsuse valitsus, esindajad: G. de Bergues, N. Rouam ja F. Gloaguen,
- Itaalia valitsus, esindaja: *avvocato dello Stato* W. Ferrante,
- Austria valitsus, esindaja: A. Posch,

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

— Poola valitsus, esindajad: B. Majczyna ja M. Szpunar,

— Euroopa Komisjon, esindajad: H. Tserepa-Lacombe ja H. Støvlbæk,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artikli 49 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud Kreeka kodaniku E.-T. Nasiopouluse ja Ypourgos Ygeias kai Pronoiase (tervishoiu- ja hoolekandeminister) vahelises vaidluses seoses E.-T. Nasiopouluse taotlusega võimaldada tal asuda Kreekas tegutsema füsioterapeudi kutsealal Saksamaal saadud kutsekvalifikatsiooni alusel.

Õiguslik raamistik

- 3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22), millega asendatakse erinevad 20. oktoobrist 2007 alates kehtetuks tunnistatud tunnustamise süsteemid, eelkõige nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomide tunnustamise üldsüsteemi kohta (EÜT 1989, L 19, lk 16; ELT eriväljaanne 05/01, lk 337) ja nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/51/EMÜ direktiivi 89/48/EMÜ täiendava tööalase koolituse tunnustamise teise üldsüsteemi kohta (EÜT L 209, lk 25; ELT eriväljaanne 05/02, lk 47), seejuures muutmata nende mehhanisme, artikkel 1 sätestab:

„Käesolev direktiiv kehtestab korra, mille alusel liikmesriik, kes teeb reguleeritud kutsealal tegutsema hakkamise või sellel tegutsemise oma territooriumil sõltuvaks eriomase kutsekvalifikatsiooni omamisest (edaspidi „vastuvõttev liikmesriik”), peab vastaval kutsealal tegutsema hakkamiseks või sellel tegutsemiseks tunnustama teises liikmesriigis või teistes liikmesriikides (edaspidi „päritoluliikmesriik”) saadud kutsekvalifikatsioone, mis lubavad nimetatud kvalifikatsioone omaval isikul seal samal kutsealal töötada.”

- 4 Nimetatud direktiivi artikkel 4 näeb ette tunnustamise toime:

„1. Kutsekvalifikatsiooni tunnustamine vastuvõtva liikmesriigi poolt annab soodustatud isikule võimaluse asuda selles liikmesriigis tegutsema samal kutsealal kui see, millele ta kvalifitseerus päritoluliikmesriigis, ja tegutseda sellel kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis selle liikmesriigi kodanikega võrdsetel tingimustel.

2. Käesoleva direktiivi tähenduses on kutseala, millel taotleja soovib vastuvõtvas liikmesriigis tegutseda, sama mis kutseala, millele ta päritoluliikmesriigis kvalifitseerus, juhul, kui vastavad kutsetegevused on võrreldavad.”

- 5 Sama direktiivi artikkel 11 näeb ette kutsekvalifikatsioonide taseme:

„[...]

- a) pädevuskinnitus, mille väljastab päritoluliikmesriigi pädev asutus, kes on määratud selle liikmesriigi õigus- või haldusnormide alusel [...]

[...]

- b) keskkoolikursuse edukat läbimist tõendav tunnistus [...]

[...]

[...]

- d) diplom, mis tõendab vähemalt kolmeaastase ja mitte rohkem kui nelja-aastase või võrdväärse kestusega osalise õppeajaga keskharidusele järgneva õppekava edukat läbimist kas ülikoolis või kõrghariduse omandamist võimaldavas õppeasutuses või muus sama tasemega koolitust pakkuvas asutuses, samuti kutsealase koolituse edukat läbimist, mida võidakse nõuda lisaks sellele keskharidusele järgnevale koolitusele;
- e) diplom, mis tõendab vähemalt nelja-aastase keskharidusele järgneva või võrdväärse kestusega osalise õppeajaga õppekava edukat läbimist kas ülikoolis või kõrghariduse omandamist võimaldavas õppeasutuses või muus sama tasemega koolitust pakkuvas asutuses, samuti kutsealase koolituse edukat läbimist, mida võidakse nõuda lisaks sellele keskharidusele järgnevale koolitusele.”

- 6 Direktiivi 2005/36 artikli 13 lõige 1 sätestab tunnustamise tingimused:

„Kui reguleeritud kutsealal tegutsema hakkamine või sellel tegutsemine liikmesriigis sõltub eriomase kutsevalifikatsiooni omamisest, võimaldab selle liikmesriigi pädev asutus taotlejatel sellel kutsealal tegutsema asuda või tegutseda oma kodanikega samadel tingimustel, kui neil on teises liikmesriigis viimase territooriumil sellel kutsealal tegutsema hakkamiseks või tegutsemiseks nõutav pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument.

Pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument peab vastama järgmistele tingimustele:

- a) selle peab olema välja andnud liikmesriigi pädev asutus, kes on määratud kooskõlas selle liikmesriigi õigus- või haldusnormidega;
- b) see peab tõendama kutsevalifikatsiooni olemasolu vähemalt vastuvõtvast liikmesriigis nõutavale tasemele vahetult eelneval tasemel, nagu need on kirjeldatud artiklis 11.”

- 7 Direktiivi artikkel 14 sätestab korvamismeetmed:

„1. Artikkel 13 ei välista võimalust, et vastuvõttev liikmesriik võib taotlejalt nõuda kuni kolmeaastase kohanemisaja läbimist või sobivustesti sooritamist [...].

[...]

4. Lõike 1 [...] kohaldamisel tähendavad „oluliselt erinevad teemad” teemasid, mille tundmine on kutsealal tegutsemiseks oluline ja mille osas sisserändaja läbitud koolitus erineb nii kestuselt kui sisult märkimisväärselt vastuvõtvast liikmesriigis nõutavast koolitusest.

5. Lõike 1 sätteid kohaldatakse järgides proportsionaalsuse põhimõtet. Eriti juhul, kui vastuvõttev liikmesriik kavatses taotlejalt nõuda kas kohanemisaja läbimist või sobivustesti tegemist, peab ta kõigepealt kindlaks tegema, kas taotleja poolt liikmesriigis või mõnes kolmandas riigis saadud töökogemuse käigus nõutud teadmised katavad kas osaliselt või täielikult lõikes 4 sätestatud olulist erinevust.”

Kreeka õigus

- 8 Presidendi dekreeidi 90/1995 „Tervishoiu ja hoolekande teaduskonna füsioteraapia osakonna väljastatud diplomi omajate kutsealased õigused” kohaselt on füsioteraapia reguleeritud kutseala, kuna sellel praktiseerimise eelduseks on vähemalt kolmeaastase õppe järel antud diplomi omamine vastavast koolist, mis on ülikoolide ja kõrgkoolidega sama tasemega õppeasutus.
- 9 Seega, selleks et lubada füsioterapeudi kutsealal tegutsema hakata isikul, kes on kutsekvalifikatsiooni tõendava dokumendi omandanud mõnes teises liikmesriigis, peab pädev ametiasutus kontrollima, et see dokument ei ole ainuüksi pädevuskinnitus või tunnistus direktiivi 2005/36 artikli 11 tähenduses, vaid ühtlasi ka diplom.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 10 E.-T. Nasiopoulos on Kreeka kodanik, kellele on väljastatud Kreeka keskkooli lõputunnistus. Pärast seda, kui ta oli läbinud massöör-veeterapeudi (Masseur und medizinischer Bademeister) kahe ja poole aastase õppekava, mis sisaldas teoreetilisi aineid ja õppepraktikat, sai ta dokumendi, mis võimaldas tal sellel kutsealal tegutseda. Massöör-veeterapeudi väljaõpe on Saksamaal kutsekeskhariduse (keskaste) tasemega.
- 11 Tuginedes Saksamaal omandatud kutsekvalifikatsioonile, esitas kaebaja Kreeka tervishoiuministeeriumile taotluse tunnustada tema õigust tegutseda füsioterapeudi kutsealal, mis on Kreekas massöör-veeterapeudi kutsealale kõige lähedasem.
- 12 See taotlus jäeti rahuldamata. Esiteks ei ole massöör-veeterapeudi kutseala Kreekas reguleeritud. Teiseks ei saa kaebaja tegutseda füsioterapeudi kutsealal, arvestades asjaolu, et tal on üksnes kahe ja poole aastase õppekava läbimise tunnistus, samas kui Kreekas füsioterapeudi kutsealal tegutsemine eeldab vähemalt kolmeaastase õppekava läbimisel omandatud kõrgharidusdiplomi omamist.
- 13 E.-T. Nasiopoulos esitas selle otsuse peale kaebuse Symvoulio tis Epikrateiasesse (kõrgeim halduskohus) leides, et kõnealune otsus oli vastuolus Euroopa Liidu kutsekvalifikatsioonide tunnustamise süsteemiga ja rikkus tema ELTL artiklis 49 ette nähtud asutamisvabadust.
- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et see, et Kreeka ametivõimud ei lubanud tal Kreekas isegi osaliselt pääseda reguleeritud füsioterapeudi kutsealale, et ta saaks selles riigis tegutseda füsioterapeudi kutseala selles valdkonnas (massaaž ja veeteraapia), millel tal on õigus tegutseda Saksamaal, ei ole väljaspool mõistlikke kahtlusi, eriti arvestades Euroopa Kohtu praktikat (Euroopa Kohtu 19. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-330/03: Colegio de ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, EKL 2006, lk I-801).
- 15 Neil asjaoludel otsustas Symvoulio tis Epikrateias menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas ELTL artikli 49 tähenduses ja proportsionaalsuse põhimõttest lähtudes on soov tagada tervishoiuteenuste osutamise kõrge tase piisav selleks, et õigustada asutamisvabaduse piirangust tulenevalt liikmesriigis (vastuvõttev liikmesriik) kehtivatest õigusnormidest, mille kohaselt:

- a) antakse teatud kutsetegevusega tegelemise õigus ainult neile isikutele, kellel on õigus tegutseda füsioterapeudi reguleeritud kutsealal selles liikmesriigis;
- b) välistatakse võimalus osaliselt sellele kutsealale pääseda ning

- c) võetakse sellest tulenevalt vastuvõtva liikmesriigi kodanikult – kes on saanud teises liikmesriigis (päritoluliikmesriik) haridust tõendava dokumendi, mis annab talle õiguse tegutseda viimati nimetatud liikmesriigis tervishoiuteenuste osutamisega seonduval reguleeritud kutsealal (mis aga [...] direktiivi [...] nõuete täitmata jätmise tõttu ei anna talle õigust tegutseda füsioterapeudi kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis) – igasugune võimalus tegutseda vastuvõtvas liikmesriigis füsioterapeudi kutsealale osalise pääsemise raames ka mõne üksiku selle kutsealaga seotud tegevusega või tegevusega, millega asjaomasel isikul on õigus päritoluliikmesriigis tegeleda?”

Eelotsuse küsimus

- 16 Siseriiklik kohus palub oma küsimuses sisuliselt selgitusi selle kohta, kas ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad vastuvõtvas liikmesriigis reguleeritud füsioterapeudi kutsealale osalise pääsemise sama liikmesriigi kodaniku jaoks, kes on omandanud teises liikmesriigis niisuguse kutsekvalifikatsiooni, nagu on massöör-veeterapeudi kutsekvalifikatsioon ja mis lubab tal tegeleda selles teises liikmesriigis osade füsioterapeudi kutsealaga hõlmatud tegevustega.
- 17 Seda küsimust tuleb analüüsida põhimõtete valguses, mis on välja toodud eespool viidatud kohtuotsuses Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, mille ese oli kutsekvalifikatsioonide osaline tunnustamine.
- 18 Nimetatud kohtuotsuses analüüsis Euroopa Kohus küsimust, kas ELTL artikliga 49 on vastuolus see, et vastuvõtva liikmesriigi pädevad ametiasutused välistavad reguleeritud kutsealal osalise tegutsemise hakkamise, mis piirdub ühel või mitmel selle kutsealaga hõlmatud tegevustega tegelemisega.
- 19 Siinkohal on Euroopa Kohus meelde tuletanud, et EÜ artikli 49 teise lõigu kohaselt teostatakse asutamisevabadust tingimustel, mida oma kodanike jaoks sätestab selle riigi õigus, kus asutamine toimub. Seega, kui mingile konkreetsele tegevusalale pääsemine või sellel tegutsemine on reguleeritud vastuvõtvas liikmesriigis, siis peab teise liikmesriigi kodanik, kes soovib vastaval tegevusalal tegutseda, põhimõtteliselt selles regulatsioonis ettenähtud tingimustele vastama (30. novembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-55/94: Gebhard, EKL 1995, lk I-4165, punkt 36).
- 20 Kuna füsioterapeudi kutsealale pääsemise tingimusi ei ole käesolevaks ajaks liidu tasemel ühtlustatud, on nende tingimuste määratlemine jätkuvalt liikmesriikide pädevuses ning direktiiv 2005/36 ei piira nende pädevust selles küsimuses. Siiski peavad liikmesriigid oma pädevust selles valdkonnas teostama aluslepinguga tagatud põhivabadusi järgides (vt 1. veebruari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-108/96: Mac Quen jt, EKL 2001, lk I-837, punktid 24 ja 25, ning eespool viidatud kohtuotsus Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, punktid 28 ja 29).
- 21 Seega, vastuvõtva liikmesriigi regulatsioon, mis välistab täielikult osalise pääsemise reguleeritud kutsealale ja seeläbi takistab asutamisevabadust või muudab selle teostamise vähem atraktiivseks, on põhjendatud üksnes tingimusel, et see vastab ülekaalukale üldisele huvile ja et see ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik sellega taotletava eesmärgi saavutamiseks.
- 22 Mis aga puutub niisuguse regulatsiooni eesmärki, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, siis on seisukohti esitanud valitsused ülekaaluka üldise huvina nimetanud ühelt poolt tarbijakaitset ning teiselt poolt tervisekaitset.
- 23 Mis puutub tarbijakaitsetesse, siis tuleb märkida, et kutsekvalifikatsioonide osaline tunnustamine võib põhimõtteliselt viia selleni, et liikmesriigis reguleeritud kutseala jaotub erinevateks tegevusteks. Sisuliselt toob see endaga kaasa riski, et selles liikmesriigis asuvate spetsialistide teenuste saajad võivad füsioterapeudi kutsealase kvalifikatsiooni ulatuse mõistmisel eksida.

- 24 Siiski läheb füsioterapeudi kutsealale isegi osalise pääsemise välistamine kaugemale sellest, mis on vajalik tarbijakaitse eesmärgi saavutamiseks.
- 25 Nimelt, nagu Euroopa Kohus on juba märkinud eespool viidatud kohtuotsuses Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, on tarbijate kaitsmise õiguspärasest eesmärgist võimalik saavutada ka vähem piiravate meetmetega kui kutsealale isegi osalise pääsemise täielik välistamine, eelkõige kohustusega kasutada päritolumaa kutseametust või akadeemilise kraadi tähist nii selles keeles ja kujul, milles ta algselt välja anti kui ka vastuvõtva liikmesriigi ametlikus keeles (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, punkt 38).
- 26 Mis puutub tervisekaitse, siis Tšehhi valitsus on välja toonud, et tervishoiuga seotud kutsealad kuuluvad eriti tundlikku valdkonda ja Prantsuse valitsus on seisukohal, et need kutsealad on spetsiifilised ja neid ei saa samastada teiste reguleeritud kutsealadega. Seda lähenemist jagab ka Itaalia valitsus, kelle arvates ei saa neid tegevusi eristada tervishoiuga seotud kutsealade kogumist, seadmata ohtu rahvatervise kaitset, teenuste taset ja tarbijate usaldust vastava diplomi suhtes.
- 27 Sellega seoses tuleb tõdeda, et rahvatervise kaitse, mida on nimetatud ka ELTL artiklis 52, eeldab tõepoolest selle kaitseks võetud siseriiklike meetmete hindamisel erakordset tähelepanelikkust. Nii nagu on leidnud ka Prantsuse valitsus, ei saa ainuüksi asjaolu, et üks liikmesriik on valinud teise liikmesriigi omast erineva kaitsekorra, mõjutada selles osas vastu võetud sätete vajalikkuse ja proportsionaalsuse hindamist (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Mac Quen jt, punktid 33 ja 34, ja 11. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-294/00: Gräbner, EKL 2002, lk I-6515, punktid 46 ja 47, ning 11. septembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C 141/07: komisjon vs. Saksamaa, EKL 2008, lk I-6935, punkt 51).
- 28 Sellest hoolimata tuleb esiteks tõdeda, et füsioterapeudi kutseala ja sellest tulenevalt mis tahes liiki massööri kutseala, ei kuulu sõna otseses mõttes meditsiiniliste kutsealade alla vaid parameditsiinilise valdkonda. Seda valdkonda, mis hõlmab laia ja erinevat laadi tegevuste spektrit, ei saa selle määratlusest tulenevalt välja jätta liidu õiguses kehtestatud reguleeritud kutsealade vastastikuse tunnustamise süsteemist.
- 29 Teiseks tuleb märkida, et massöör-veeterapeudi teenuste saaja eeldab tegelikkuses samasugust erilist tähelepanelikkust, mida rakendatakse tervisekaitse suhtes. Nimelt, nagu täpsustas ka Kreeka valitsus kohtuistungil, ei koosne massöör-veeterapeudi teenused muust kui teraapiast, mille on ette kirjutanud arst ja mitte massöör. Just arst on see, kelle poole patsient esimesena pöördub ja kes seejärel näeb massöörile ette, kuidas teraapia tehniliselt läbi tuleb viia. Seega ei vali patsient otse massöör-veeterapeudi ning viimane ei tegutse patsiendi juhiste järgi, vaid tema juurde suunab patsiendi meditsiinilise kutseala esindajaga, kellest sõltuvalt ja kellega tihedas koostöös ta tegutseb.
- 30 Kuigi eeltoodust järeldub, et füsioterapeudi kutsealale isegi osalise pääsemise välistamine läheb kaugemale mitte ainult sellest, mis on vajalik tarbijakaitse eesmärkide saavutamiseks, vaid ka sellest, mis on vajalik tervisekaitse seisukohast, tuleb siiski eristada kahte järgnevat oletust.
- 31 Esimene oletus puudutab olukordi, kus päritolu- ja vastuvõtvas liikmesriigis on kahe kutseala sarnasus selline, et neid võib käsitleda „võrreldavatena” ja sisuliselt „samade kutsealadena” direktiivi 2005/36 artikli 4 lõike 2 tähenduses. Niisugusel juhul võib puudusi, mis taotleja koolituses esinevad võrreldes vastuvõtva liikmesriigiga, tegelikult heastada neid korvamismeetmeid kohaldades, mis on sätestatud direktiivi 2005/36 artikli 14 lõikes 1, tagades selliselt asjaomase isiku täieliku lõimumise kutsealase süsteemiga vastuvõtvas liikmesriigis (vt eespool viidatud kohtuotsus Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, punkt 34). Järelikult ei ole sellisel juhul rikutud ELTL artiklit 49, kui vastuvõttev liikmesriik ei võimalda osalist pääsemist kutsealale.

- 32 Seevastu teine oletus puudutab olukordi, mida direktiiv 2005/36 ei hõlma, kuivõrd erinevused tegevusvaldkondades on niivõrd olulised, et tegelikkuses peaks asjaomane isik läbima täiemahulise väljaõppe, et praktiseerida teises liikmesriigis tegevusalal, millele ta on kvalifitseerunud. Objektiivselt hinnates on see tegur, mis võib mõjutada asjaomast isikut loobuma sellel tegevusalal praktiseerimast vastuvõtvast liikmesriigis (vt eespool viidatud kohtuotsus Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, punkt 35). Sellistel asjaoludel on ELTL artiklit 49 tõenäoliselt rikutud.
- 33 Selles osas märgib Euroopa Kohus esiteks, et vastuvõtva liikmesriigi ametiasutuste ja eelkõige tema pädevate kohtute ülesandeks on määrata, millises ulatuses iga konkreetse juhtumi puhul selle koolituse sisu, mille asjaomane isik on saanud, erineb selles liikmesriigis nõutud koolitusest (vt eespool viidatud kohtuotsus Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, punkt 36).
- 34 Teiseks täpsustab Euroopa Kohus samuti, et üheks otsustavaks kriteeriumiks, mida siseriiklikud ametiasutused peavad kõigepealt välja selgitama, on see, kas tegevusala, millel asjaomane isik soovib vastuvõtvast liikmesriigis praktiseerida, on selles liikmesriigis kõigist vastava kutsealaga hõlmatud tegevustest objektiivselt eristatav või ei, kusjuures selles küsimuses on oluliseks pidepunktiks võimaluse olemasolu tegutseda nimetatud tegevusalal iseseisvalt ja sõltumatult selles liikmesriigis, kus kõnealune kutsequalifikatsioon omandati. Kui selline võimalus on olemas, tuleb järeldada, et tõrjuv mõju, mida osalise tunnustamise täielik välistamine võib kaasa tuua, on selleks liiga oluline, et seda võimalike teenuse saajate õiguste kahjustamise kartus kompenseeriks (vt eespool viidatud kohtuotsus Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos, punktid 37 ja 38).
- 35 Eespool toodut silmas pidades tuleb esitatud küsimusele vastata, et ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad vastuvõtvast liikmesriigis füsioterapeudi reguleeritud kutsealale osalise pääsemise sama liikmesriigi kodaniku jaoks, kes on omandanud teises liikmesriigis niisuguse kutsequalifikatsiooni, nagu on massöör-veeterapeudi kutsequalifikatsioon ja mis lubab tal selles teises liikmesriigis tegeleda osade füsioterapeudi kutsealaga hõlmatud tegevustega, kui erinevused tegevusvaldkondades on niivõrd olulised, et tegelikkuses tuleks läbida täiemahuline väljaõpe, et füsioterapeudi kutsealal tegutsema hakata. Selle asjaolu väljaselgitamise kohustus lasub siseriiklikul kohtul.

Kohtukulud

- 36 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad vastuvõtvast liikmesriigis füsioterapeudi reguleeritud kutsealale osalise pääsemise sama liikmesriigi kodaniku jaoks, kes on omandanud teises liikmesriigis niisuguse kutsequalifikatsiooni, nagu on massöör-veeterapeudi kutsequalifikatsioon ja mis lubab tal selles teises liikmesriigis tegeleda osade füsioterapeudi kutsealaga hõlmatud tegevustega, kui erinevused tegevusvaldkondades on niivõrd olulised, et tegelikkuses tuleks läbida täiemahuline väljaõpe, et füsioterapeudi kutsealal tegutsema hakata. Selle asjaolu väljaselgitamise kohustus lasub siseriiklikul kohtul.

Allkirjad